

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.278 van 4 november 1999
in de zaak A. 87.294/VII-19.635.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 14 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, genomen op basis van de beslissing van 20 september 1999 door de Minister van Binnenlandse Zaken, betekend aan verzoeker op 7 oktober 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, en binnengekomen onder de naam XXX, houder van een nationaal paspoort, geldig van 19 juni 1980 tot 19 september 1981 (adm. doss., stuk 2), kwam op 27 juni 1981 aan in België als student (stuk 3), in het bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf.

1.2. Op 28 mei 1982 zou verzoeker naar Frankrijk vertrokken zijn.

1.3. Op 15 juni 1982 werd hij van ambtswege afgevoerd.

1.4. Verzoeker kwam op 26 december 1982 opnieuw in België aan, dit keer onder de identiteit van XXX.

1.5. Hij verklaarde zich op 29 december 1982 vluchteling (stuk 20).

1.6. De hoedanigheid van vluchteling werd hem op 26 december 1985 geweigerd.

1.7. Derhalve werd hem op 8 november 1985 een bevel betekend om het grondgebied te verlaten (stuk 78).

Omdat verzoeker geen gevolg gaf aan het bevel om het grondgebied te verlaten, werd hij op 9 januari 1986 opgesloten, ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen-zaken.

1.8. Op 15 januari 1986 werd hij opnieuw vrijgelaten met een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten, geldig tot 31 juli 1986.

1.9. Hij werd op 7 mei 1986 van ambtswege afgevoerd.

1.10. Het is onduidelijk wanneer hij het grondgebied opnieuw verliet.

1.11. Verzoeker keerde op 31 maart 1986 terug naar België, dit keer onder de identiteit van XXX.

1.12. Hij verklaarde zich op 8 april 1986 vluchteling (stuk 113), in welke hoedanigheid hij op 14 september 1988 werd erkend (stuk 152).

1.13. Het vluchtelingengetuigschrift werd hem uitgereikt op 14 september 1988. Dienvolgens werd zijn verblijfstoestand geregulariseerd door afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister op 14 oktober 1988.

1.14. Op 4 april 1989 trad verzoeker in het huwelijk met een landgenote die in België studeerde.

1.15. Ingevolge een aanvraag om machtiging tot vestiging, werd hij op 23 juni 1994 in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdeling, geldig tot 23 juni 1999.

1.16. Op 19 december 1997 besliste het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om het vluchtelingenstatuut in te trekken (stuk 270).

1.17. Aangezien verzoeker tewerkgesteld was in XXX en hij bij meerdere controles niet meer aan te treffen was op zijn verblijfplaats in België (stuk 296), werd hij op 19 augustus 1998 afgevoerd van ambtswege.

1.18. Op 30 september 1999 nam de Minister van Binnenlandse Zaken het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (stuk 297).

1.19. Dit is de bestreden beslissing.

1.20. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"(...) Art. 7,1,1 v/d wet van 15/12/80 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn v/d in art. 2 vereiste documenten : geen paspoort, geen visum (...)"

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker onder meer aanvoert wat volgt :

"Deze vordering kan ingediend worden op grond van de uiterst dringende noodzakelijkheid daar na het verstrijken van de termijn om het land te verlaten, hetzij op 22 oktober a.s., verzoeker het risico loopt om op elk ogenblik aangehouden te worden en uit het Rijk (te worden) verwijderd.
(...).";

Overwegende dat verzoeker met zijn verzoekschrift van 15 oktober 1999 alert en tijdig heeft gereageerd, zodat aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan;

3.2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker een eerste middel aanvoert dat luidt :

"Schending van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.
De bestreden akte is niet ondertekend, terwijl de handtekening een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm uitmaakt.
De stempel van de gemeente Kortenberg kan niet beschouwd worden als een handtekening.";

Overwegende dat uit een brief van 30 september 1999 van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de burgemeester van Kortenberg blijkt dat de beslissing genomen en ondertekend werd door de heer Johan FOETS, adjunct-adviseur, namens de verwerende partij (adm. doss., stuk 297); dat bijgevolg de auteur van de beslissing gekend is, en zij derhalve regelmatig is; dat de

niet-ondertekening van de betekeningsakte de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantast;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert dat luidt :

"Schending van de artikelen 7, 20, 2° lid en 40 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op grond van artikel 40 toegelaten tot vestiging in België op grond van zijn huwelijk met een Belgisch(e) onderdaan.

Op grond van artikel 20, 2° lid, van de vreemdelingenwet, kan hij slechts omwille van een ernstige schending van de openbare orde of de veiligheid van het land uit het Rijk verwijderd worden onder de vorm van een KB na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.

Artikel 7 van de vreemdelingenwet, rechtsgrond van de bestreden beslissing, is bijgevolg op verzoeker niet van toepassing daar dit enkel vreemdelingen in kort verblijf betreft.

Door verzoeker niet bij KB omwille van voormelde redenen uit België te verwijderen, schendt de bestreden beslissing artikel 20, 2° lid. Anderzijds schendt de bestreden beslissing artikel 7 daar dit niet op verzoeker van toepassing is.

Het is verzoeker volstrekt onbekend waarom en sedert wanneer hij ambtshalve uit de bevolkingsregisters van Kortenberg zou zijn geschrapt, doch dit kan ten vroegste gebeurd zijn in de maand januari of februari 1999, daar hij op dat ogenblik een uittreksel van woonst heeft ontvangen teneinde zijn aanvraag tot naturalisatie in te dienen. Bijgevolg is er maximaal een periode van 4 tot 5 maanden overheen gegaan vooraleer verzoeker zich opnieuw aanbood in juni voor de verlenging van zijn identiteitskaart voor vreemdeling, hetzij minder dan 1 jaar.

In beginsel heeft een ambtshalve schrapping geen invloed op het recht op verblijf of van (op) vestiging; een ambtshalve schrapping kan slechts gevolgen hebben, in de eerste plaats indien ze terecht zou zijn -quod non- en bovendien indien ze meer dan 1 jaar voordien gebeurd is, omdat in dat geval de vreemdeling moet bewijzen recht te hebben op terugkeer in de zin van artikel 19 van de vreemdelingenwet. Daar de ambtshalve schrapping, weze ze terecht, minder dan 1 jaar voordien gebeurd is, kan dit geen enkele invloed uitoefenen op het recht op vestiging van verzoeker.

(...)"

Overwegende dat het bestreden bevel als volgt is gemotiveerd :

"(...) Art. 7,1,1 v/d wet van 15/12/80 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn v/d in art. 2 vereiste documenten : geen paspoort, geen visum (...)" ;

Overwegende dat uit het stuk nummer 265 van het administratief dossier blijkt dat de "identiteitskaart voor vreemdeling" van verzoeker werd uitgereikt op 2 december 1996 en geldig was tot 23 juni 1999, zodat de motivering van de bestreden beslissing op het eerste gezicht steun vindt in het administratief dossier; dat verzoeker vervolgens in de huidige stand van de rechtspleging niet aantoonde dat hij binnen het jaar na zijn ambtshalve schrapping uit de bevolkingsregisters van de gemeente Kortenberg, zou zijn teruggekeerd naar België; dat integendeel blijkt dat hij zich gedurende meer dan één jaar niet op het Belgisch grondgebied bevond, zodat hij op dit ogenblik prima facie geen recht op vestiging meer heeft in het Rijk; dat het ter zitting neergelegde stuk hieraan geen afbreuk doet; dat wat voorafgaat wordt bevestigd door zijn tewerkstelling in XXX als "technisch raadgever" bij de externe (veiligheidsdienst) van het voorzitterschap van de democratische republiek XXX (stuk 244); dat een dergelijke functie meebrengt dat hij een vaste verblijfplaats of minstens een gekend adres heeft in XXX, dat dit trouwens blijkt uit zijn dienstidentiteitskaart waarop als adres staat vermeld : "Etat Major D.G.S.E."; dat uit een grondig onderzoek van de gemeentelijke politiedienst blijkt dat verzoeker vóór 3 juli 1997 niet aan te treffen was op zijn adres in de gemeente Kortenberg (stuk 262), dat uit de brief van 5 juni 1998 van de "Algemene grensinspectie" blijkt dat "er elementen aanwezig waren, die meermaals zouden wijzen op een terugkeer naar zijn geboorteland" (stuk 278 met bijlagen); dat verzoeker bijgevolg op

19 augustus 1998 ambtshalve werd geschrapt, na verschillende grondige politiecontroles (stukken 290 en 292); dat uit de politieonderzoeken van 18 januari 1998 en 10 maart 1998 onbetwistbaar blijkt dat verzoeker noch woont, noch verblijft, op het door hem opgegeven adres in de gemeente Kortenberg; dat verzoeker die een wedde en/of vergoedingen genoot in XXX, in België geniet van een werkloosheidsuitkering, omdat hij zagezegd werkloos zou zijn geweest van 2 februari tot 12 juli 1999, dat deze werkloosheidsuitkeringen worden gestort op een bankrekening; dat verzoeker door zijn houding en gedragswijze een oneigenlijk gebruik maakt van het asielrecht en meer algemeen van het Belgisch Vreemdelingenrecht, zodat om dit motief alleen reeds het tweede middel niet ernstig is; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier november 1900 negenennegentig,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.